

VEČER MILOSRDENSTVA

Január: Božia otcovská láska a uzdravenie vzťahu s otcom

1. Cieľ stretnutia:

- V homílii:
 - o vykresliť lásku Boha Otca a aplikovať ju na lásku pozemského otca.
- V adorácii:
 - o pomenovať zranenia spôsobené otcom;
 - o následne prejsť všetkými tými zraneniami cez modlitbu odpustenia otcovi;
 - o na záver vzývať otcovskú lásku Boha, ktorá naplní uzdravené oblasti.

2. Homília:

Drahí bratia a sestry,

stretli sme sa tu na prvom Večeri milosrdenstva v rámci Jubilejného roka. Veríme, že je to špeciálny Boží čas, kedy Boh chce robiť veľké veci vo svojej Cirkvi, vo svojom ľude. A tak aj dnes chceme Bohu otvoriť svoje srdce. Nechceme počuť len nejakú teoretickú múdrosť, ale túžime, aby Boh sám sa dotkol našich srdiec, aby vylial na nás svoju lásku. Svätý Otec František hovorí, že jeho najobľúbenejšia veta vo Svätom písme je: **Boh je láska**. A toho sa dnes chceme dotknúť.

To, že Boh je láska znamená, že Boh ťa miluje. Nevie, či už si to niekedy počul, ale znova ti to zopakujem, otvor tomu srdce a uver, že Boh ťa miluje. Svoje srdce pre Božiu lásku otváraš tým, že v ňu uveríš a následne tak Boh vylieva svoju lásku do tvojho srdca a môžeš prežívať, že si Bohom milovaný. Opäť ti hovorím: Boh ťa miluje. Je veľký rozdiel medzi vedieť, že ma Boh miluje a zažívať, že ma Boh miluje.

Dnes chceme hovoriť o Božej láske, ktorá je otcovská. Láska, ktorou Boh miluje je otcovská. Boh v Ježišovi zjavuje svoju lásku, a zjavuje ju ako otcovskú, preto aj nás Ježiš učí v modlitbe oslovať Boha: Otče. Boh sám seba nazýva Otec a dnes ti hovorí: ty si môj syn, ty si moja dcéra, milujem ťa. To je tá špeciálna správa dnešného večera: Boh je tvoj Otec. Preto sme tu dnes, aby si uveril, že Boh je tvoj Otec a to znamená, že Boh sa o teba zaujíma. Už nie si sirota. Otec na teba čaká, čaká, kedy uveríš v jeho lásku. To je najväčšie bohatstvo tvojho života. Stal si sa bohatým. Nie je to len nejaká poetická láska. Je to láska, ktorá ťa tu chce. Boh ťa tu chce, si chcený.

Mnohých ľudí celý život prenasleduje ťaživý vnútorný pocit, že nemajú na tomto svete miesto. Nevedia, prečo žijú, majú pocit, že ich nikto nemá rád, že všetci na nich zabudli, nikto si ich nevšimá. Dnes ti hovorím, že žiješ preto, lebo si Bohom chcený. Boh sa na teba tešil, ako sa dobrý otec teší na svoje dieťa, ktoré očakáva deväť mesiacov. Boh sa na teba tešil od večnosti. Boh Otec sa rozprával a radil s Ježišom a Duchom Svätým ako ťa stvorí, aké budeš mať srdce, aké budeš mať oči, aké budeš mať vlasy, aký budeš. Od večnosti ťa plánoval a tešil sa na teba. Boh ťa chcel. A keď ťa stvoril, povedal, že je to veľmi dobré. Si chcený. Boh ťa nepotrebuje, lebo On si vie všetko urobiť sám, aj keď to tak nerobí, ale chce ťa, nezávisle na tom, čo urobíš alebo neurobíš.

Častokrát však máme problém uveriť takýmto pravdám, pretože si utvárame obraz nebeského Otca podľa toho pozemského. A žiaľ musíme povedať, že nie je otec, ako otec. Najviac

Božej lásky sme mali prijať cez pozemských rodičov. Niekedy však tá láska bola veľmi precedená, rozriedená. Je mi ľúto, ak si dostal málo lásky, ale nie je to vina Boha.

Teraz si chceme povedať len zopár vlastností lásky Boha Otca, aká tá láska je.

Prvá vlastnosť: Božia láska je **prvá**. Boh ťa miloval ako prvý. Miloval ťa od večnosti. Skôr ako boli tvoji rodičia, starí rodičia, skôr ako bol svet, Boh ťa už mal vo svojom srdci, miloval ťa, túžil po tebe, plánoval kedy ťa stvorí, aby svoju lásku mohol vylievať na teba. Boh vo svojom slove hovorí, že nás miloval dokonca i keď sme boli ešte hriešnici. Boh ťa miluje ako prvý a tvoja najlepšia a prvá odpoveď na túto lásku je: nechať sa milovať, nechať pretekať Božiu lásku na seba. Uver, že si Bohom milovaný. To je najväčšia túžba Otcovho srdca, aby jeho deti verili a prežívali, že sú ním milované.

Druhá vlastnosť: Božia láska je **všeobecná/univerzálna**. Božie slovo hovorí, že Boh stvoril len to, čo chcel, čiže Boh miluje všetko, čo stvoril. Ak by ťa Boh nemiloval, tak by si tu nebol. Ak si tu, je to preto, že Boh miluje práve Teba. Mnohí, keď počujú o Božej láske, hneď myslia na tých druhých: to toho vedľa mňa Boh miluje, môjho suseda, môjho brata, moju sestru, ale mňa určite nie, veď ako by mohol milovať mňa, keď na mňa všetci zabudli. Boh hovorí vo svojom Slove: *„Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba. Hľa, do dlaní som si ťa vryl“* (Iz 49, 15-16). Mnohí ľudia neprežili lásku otca, mamy a cítia sa ako siroty, hoc' majú rodičov. Opäť prehlasujem túto pravdu: Boh miluje aj teba, nielen toho vedľa teba. Keby teba Boh nemiloval, tak tu nie si. Keby Boh prestal na teba myslieť čo i len na jednu stotinu sekundy, tak prestaneš existovať, prepadneš sa do ničoty. Boh sa na teba tešil a naplánoval celú večnosť s tebou, a teší sa na to, lebo sa teší na teba, nesmierne sa na teba teší.

Tretia vlastnosť: Božia láska je **bezpodmienečná**. Tento svet miluje častokrát podmienenou láskou: keď budeš dobrý, potom ťa budeme mať radi; keď sa budeš dobre učiť, potom ťa budeme mať radi; keď budeš dobre vyzeráť, potom ťa budeme mať radi; keď budeš mať také auto, keď budeš mať taký mobil, keď budeš mať to, keď budeš mať hento, potom budeš uznávaný, docenený, potom si ťa budú ľudia vážiť, potom zažiješ lásku, prijatie, ocenenie. Láska Boha Otca je ale bezpodmienečná. On ťa už teraz miluje, bez ohľadu na to, čo dokážeš alebo nedokážeš, čo urobíš alebo neurobíš. Jeho láska je aj potvrdzujúca. On ťa povzbudzuje, on stojí za tebou, keď niečo robíš, on ti verí. Boh ti teraz hovorí: *„Vždy budeš mojim synom, dcérou, či sa ti bude dariť alebo nebude dariť. Vždy ťa budem milovať. Predo mnou môžeš byť sám sebou. Milujem ťa takého, aký si, nemusíš mať predo mnou masku dokonalosti, nemusíš podávať vynikajúci výkon. Môžeš byť sám sebou a oddýchnuť si v náručí mojej bezpodmienečnej lásky, ktorá nikdy nezradí“*. Mnohí ľudia sa rúcajú, lebo tak boli vychovaní, že sú docenení, len keď vedia niečo urobiť, dokázať. A keď sa nedarí, keď to nefunguje, tak sa psychicky rúcajú, lebo nedosahujú tie predstavy a majú pocit, že sú nanič, nehodní lásky. Ale my sme stvorení na obraz Boha „Toho, ktorý je“: „Ja som, ktorý som“, a nie „Ten, ktorý koná“. Ty si milovaný, preto, že si. A nie preto, čo dokážeš. To sú klamstvá, že keď niečo nedosiahneš, tak si nič. Dieťa sa pomaly ešte ani nenarodilo, a už je na ňom taká ťarcha, čo všetko musí dosiahnuť: musí byť najlepší žiak, športovec, hudobník, ovládať 5 jazykov a pod. To je podmienená láska. Božia láska je bezpodmienečná: Boh ťa miluje tu a teraz, takého aký si. Nie, keď budeš bez hriechu, nie keď sa budeš postiť 8 dní v týždni.

A to je ďalšia vlastnosť Božej lásky: ona je **verná**. Božia láska nikdy nezradí a nezraní. Na Bohu môžeš postaviť svoj život. Aj tí najlepší ľudia raz za čas zlyhajú a zrania. Boh nikdy nezlyhá, jeho láska nikdy nezradí a preto nezraní.

Posledná vlastnosť Božej lásky, ktorú si chceme dnes pripomenúť, a jedna z najkrajších, je, že Božia láska je **osobná**. Boh nás nemiluje ako nejaký dav, pre Boha nie si jeden z mnohých. Boh ťa pozná po mene. Pozná každý tvoj deň, každú tvoju hodinu, minútu, sekundu. Sleduje celý tvoj život s láskou, ale nie preto, aby ťa trestal. Ako Otec sa pozerá na tvoj život a je stále s tebou, lebo ťa miluje. Božie slovo hovorí: „*Teraz však toto hovorí Pán, tvoj stvoriteľ, Jakub, tvoj tvorca, Izrael: „Neboj sa, veď ťa vykúpim, po mene ťa zavolám ty si môj. Keď budeš brodiť vodami, budem s tebou, a keď riekami, nepotopia ťa, keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa a plameň nebude horieť na tebe“* (Iz 43,1-2). Božia láska je osobná, preto si vyžaduje tvoju osobnú odpoveď. Boh Otec ťa volá skrze svoju lásku domov. Čo mu odpovieš? Uveríš, a skrze vieru sa vrátiš domov alebo ostaneš ako sirota, ako bezdomovec na ulici?

Najkrajší moment života je, keď stretneš Boha a spoznáš, že ťa miluje. Väčšinou vtedy presne vieme, kedy sa to stalo, že nás naplnila Božia láska a spoznali sme, že Boh je náš Otec. (**Osobné svedectvo...**)

V závere je nutné povedať, že mnohí nevedia uveriť v Božiu lásku a prežívať ju preto, lebo ich pozemský otec výslovne zlyhal, alebo len nemal čas alebo dokonca ani nebol prítomný. Človek, ktorý dostal málo lásky, nevie ju tak ľahko prijímať. Alebo ak bol otcom výslovne zraňovaný, je dokonca úplne uzatvorený na lásku. Ani nevie, že práve tieto zranenia majú vplyv na jeho život a ničia ho celé roky. Aká je potom cesta z toho pre takéhoto človeka?

Po prvé, s odvahou pozrieť pravde do očí a **priznať si**, v čom som bol zraňovaný svojím otcom. Mnohí ani nevedia, že bolí zranení otcom alebo sa boja si to pripustiť, aby ich to nebolelo. Dokonca mnohé situácie majú v pamäti tak vytesnené do podvedomia, že si ich ani nepamätajú. Nemusíš sa báť, Boh ti pomôže a On ťa tým prevedie. Nie je to obviňovanie otcov. Je to pozretie pravde do očí, aby sme následne mohli odpustiť otcom a prežiť uzdravenie. Mnoho mladých ľudí pri otázke: povedz aspoň jednu dobrú vlastnosť svojho otca, kývajú hlavou, že nevedia a slzy im tečú z očí. Mladí ľudia nikdy nie sú zlí, oni sú len zranení. Ak nedostali lásku od svojho otca, nedokážu prijať Boha ako Otca.

A tu je druhý bod: **Rozhodnutie odpustiť a vyslovenie tohto odpustenia pred Bohom**. Ak som sa rozhodol odpustiť a aj som to pred Bohom vyslovil, tak je definitívne odpustené. Potom nasleduje krása vnútorného uzdravenia, uzdravenia celej emocionálnej oblasti. Kým odpustenie je rozhodnutie, vnútorné uzdravenie trvá istý čas. Istý čas trvá, kým sa hnev, smútok, odmietnutie zmenia na súcit s otcom, ale Boh to svojou milosťou v tebe urobí a chce to robiť čo najrýchlejšie. Boh uzdraví tvoje srdce. Mnohí môžu mať problém odpustiť, lebo to nie je ľahké a rany môžu byť nesmierne veľké, zraňovanie mohlo trvať roky. Môže sa to v človeku až búriť, že ako mám len tak odpustiť.

Preto sme tu dnes, aby Boh Otec na nás vylial svoju lásku. Duch Svätý ti chce ukázať, kde si možno ty bol zranený v tejto láske svojho otca. A nemusíš to možno hneď vidieť. Niekedy ľudia povedia, že náš ocko bol dobrý, staral sa, zarábal peniaze, aby sme mali z čoho žiť. Ale nebol napríklad prítomný, lebo bol stále v práci. Dieťa to z toho nevie prečítať, že je milované, keď je otec nonstop v práci. Ono potrebuje objasť. Jedinečnosť otcovstva je v tom, že otca máš iba jedného. A zároveň otec je otcom len vo vzťahu k svojim deťom: synovi a dcére. Celé otcovstvo je definované v priestore vzťahov k synovi a dcére. A tak prvá podmienka je, že sú spolu, čiže trávajú spolu čas. Z toho vychádza aj prvé zranenie: otec nemal čas, veľa pracoval, a nebol otcom, lebo ani nemohol byť; dieťa z toho, že má čo jesť, piť, kde spať, nevedelo prečítať, že má otca, lebo potrebovalo lásku. Z

čoho žije dieťa? Z lásky otca a matky. Ak pozeráme na dieťa, tak dieťa žije detstvo tak, že sa hrá a je s otcom a mamou. Chvíľu sa hrá, po chvíli pribehne k rodičom a sa pomojká, a potom zase sa ide hrať, a znova pribehne a sa pomojká. Dieťa žije z lásky. Otec musí tráviť čas s dieťaťom.

Alebo otec možno nebol taký odvážny, nezastal sa v ťažkej situácii svojho syna/dcéry. A potom si ten syn alebo dcéra neveria, ale budú hovoriť, že ocko bol dobrý. No on sa nezastal dieťaťa vtedy, keď mal. Niekedy sami pred sebou toto zakrývame, a vytesňujeme tie veci v sebe.

Otec je aj ten, ktorý učí dieťa a ide akoby pred dieťaťom, zvlášť dôležité vo vzťahu k synovi. Syn sa učí byť mužom a prijíma identitu tak, že vidí svojho otca, učí sa od neho tak, že ide pred ním. Učí ho chlapeckému konaniu, identifikuje sa s otcom, a v tom nachádza identitu muža. Ak majú dobrý vzťah, tak syn chce byť ako otec. Ak je otec murár, syn chce byť murár, ak je otec hasič, syn chce byť hasič. Ale otcovia niekedy nevedeli prejať lásku, a povedať: mám ťa rád, dobre si to urobil, som na teba hrdý, poď, ideme to urobiť spolu. Namiesto toho často sme počuli: z teba nikdy nič nebude, si nemehlo, ty nikdy nič nedosiahneš, daj sem, urobím si to sám. A to, keď človek 20 rokov počúval, tak to ide v hlave toho človeka, a môže byť nadpriemerne talentovaný, ale nič nedosiahne, stane sa z neho možno alkoholik, lebo 20 rokov počul tieto slová, a tie ho určovali, a ak náhodou neuverí v Boha, ktorý ho oslobodí od tohto diabolského klamstva, tak nikdy sa neposunie ďalej.

Otec buduje aj identitu dcéry a to tak, že je prvým mužom v jej živote a teda prvým princom, aby dal prežiť svojej dcére, že je princezná, ktorá má hodnotu, ktorá si uvedomuje svoju krásu, prežíva mužský obdiv a v tom nachádza ženskosť. Dcéra potrebuje zažiť od svojho otca, že je princezná. Ak dcéra prežíva, že je princezná, hľadá v dospelosti „princa na bielom koni“. Ak to neprežíva, hľadá si „koňa“. A miesto krásneho spoločného života, je to začiatok nočnej mory: lebo ona tak veľmi túži po láske, že stačí, keď jej ten prvý len naznačí, že ju má rád. Dievča sa namotá a je koniec.

Najviac Božej lásky má teda dieťa prijať cez otca alebo mamu. Ak otec zlyháva, potom má dieťa problém prijať aj Boha ako otca. Zlyhania otca zabraňujú prúdeniu lásky k deťom. Ak je dieťa otcom zraňované, tak sa uzatvára pred láskou, z ktorej vlastne žije. A nevie potom tú lásku dávať ďalej a preukazovať ju potom aj svojim deťom.

Riešením zlyhania otca je odpustenie otcovi a otvorenie sa na lásku Boha, ktorý je Otec. Boh Otec vie vynahradiť všetku lásku, ktorú sme nedostali od svojho otca tisícnásobne. Ale dokiaľ je srdce zranené, tak aj keď z neba prší láska Boha Otca, tak dieťa má nad sebou dáždnik, ktorý zabraňuje prijať veľké prúdy lásky Boha Otca. Preto ťa pozývam, po svätej omši, vykročiť na túto cestu odpustenia, zmierenia a návratu do domu lásky nebeského Otca **skrze modlitbu odpustenia pred Eucharistickým Ježišom**. Keď odpustíme, padnú tie putá smútku, osamelosti, odmietnutia, nedôvery, a aj psychických či fyzických chorôb. Budeme prechádzať jednotlivými oblasťami zlyhania otca, v niečom sa nájdete, v niečom možno nie. Ale v čom sa nájdete, odpustite otcovi. A potom Vás naplní Božia láska.

Drahí bratia a sestry, chcem Vám povedať, že Božia láska sa dá zažiť. Zažívam ju každý deň. To bolo to najlepšie, čo sa mi v živote stalo, že Boh naplnil moje srdce svojou láskou. A že On je môj Otec a ja som jeho syn. A Boh uzdravuje moje srdce každý deň. Amen.

3. Adorácia:

Vyloženie Najsvätejšej Sviatosti: *Pieseň*

1. časť:

Drahý Ježišu, ty si Syn Otca. Ty si Synom len vo vzťahu k svojmu Otcovi. Láska tvojho Otca nikdy nezlyhala. Nikdy v nej nebolo ani tieňa zla. Ďakujem ti, Ježišu, že v tebe som aj ja synom nebeského Otca.

Vyznávam však, že sám častokrát neviem prežívať lásku nebeského Otca, práve preto, že môj pozemský otec zlyhával. Častokrát práve preto nedôverujem ani láske nebeského Otca. Aby som mohol dať preč všetku túto nedôveru a dať preč všetko, čo mi bráni prežívať lásku nebeského Otca, chcem dnes odpustiť svojmu pozemskému otcovi, aby už žiadne zranenie nebránilo v prežívaní lásky nebeského Otca.

Pieseň k Duchu Svätému

Drahí bratia a sestry, v čomkoľvek z toho, čo budeme hovoriť, sa nájdete, vyslovte aspoň šeptom slová odpustenia svojmu otcovi a opakujte slová spolu so mnou:

Ak tvoj otec vôbec nebol prítomný v tvojom živote, odpusti v mene Ježiša Krista, opakuj: **V mene Ježiša Krista odpúšťam svojmu otcovi, že sa ma zriekol, že žil ako keby ma nebolo, že som ho vôbec nepoznal.**

Ak tvoj otec odišiel nezavinene pre chorobu, nehodu, popros nebeského Otca, aby ťa naplnil svojou láskou, ktorú si nedostal pre stratu svojho pozemského otca a zriekni sa hnevu na nebeského Otca pre stratu pozemského otca, opakuj: **Nebeský Otec, naplň ma svojou láskou, ktorú som nedostal. Zriekam sa klamstva, že je to tvoja vina, že som prišiel o otca. Zriekam sa hnevu na teba.**

Ak si vyrástol v rodine, kde bol otec, ale on toľko pracoval, že nemal na teba čas, odpusti v mene Ježiša Krista, opakuj: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že nemal na mňa čas.**

Ak tvoj otec nevedel vyjadriť lásku, odpusti takto: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že mi nepovedal, že ma má rád, že ma málo objímal, že ma nevedel pochváliť, že sa ma nevedel zastať, že ma nevedel ochrániť.**

Ak sa otec často hádal s tvojou mamou, ty si mohol prežívať strach a neistotu, pretože si zrodený a zakorenený v tejto láske svojho otca a matky. A tak ak otec nevyjadroval dostatočne lásku tvojej mame, opakuj: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že nedostatočne miloval moju mamu, že si ju nevážil, že sa s ňou často hádal, že ju urážal a že tak nevytváral pokojný domov plný lásky a istoty.**

Ak sa tvoja rodina rozpadla pre neveru otca, odpusti mu takto: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že nás opustil, mňa, mamu, súrodencov, že lásku, ktorú mal dávať nám, dával iným deťom, inej žene; priznaj si, že ti táto láska chýbala.**

Ak tvoj otec bol zviazaný závislosťami, ako je alkohol, gambling, sociálne siete, drogy, opäť potrebuješ veľa odpustiť otcovi. Odpúšťaj takto: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že bol alkoholik, inak závislý, a preto bol často doma fyzický teror, psychický teror, nedostatok peňazí, chudoba, musel som sa hanbiť za svojho otca, prežíval som hanbu.**

Ak ťa tvoj otec nevedol k Bohu a doma panoval duch neviery, rodina sa otvorila na mnohé temné veci, lebo nebolo pravej viery, preto odpusť otcovi takto: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že ma nenaučil milovať Boha, že som nespoznal Boha ako najväčšie dobro svojho života.**

Ak ťa otec povláčil po liečiteľoch alebo ťa otvoril na okultné praktiky, odpusť otcovi takto: **V mene Ježiša Krista odpúšťam otcovi, že ma otvoril na okultné praktiky, povláčil po liečiteľoch, vešticiach, psychotronikoch a otvoril môj život na duchov okultizmu.**

Iné:

V mene Ježiša Krista odpúšťam svojmu otcovi, že ma odmietol, že ma odmietol pri mojom počatí a narodení, že sa zo mňa netešil, že posielal mamu na potrat.

V mene Ježiša Krista odpúšťam svojmu otcovi, že dával viac lásky mojim súrodencom, a stále ma s nimi porovnával.

V mene Ježiša Krista odpúšťam svojmu otcovi, že ma zranil nemúdrym trestaním a autoritárskou výchovou, že som nezažíval pochopenie a porozumenie u otca.

Ak sú veci, ktorými ťa otec zranil a neboli tú spomenuté, tak teraz vo chvíľke ticha sám odpúšťaj otcovi.

Pieseň

2. časť: Modlitba za naplnenie Otcovou láskou

Bože, Otče, dnes som odpustil svojmu otcovi a chcem v slobode prehlásiť, že som Božím synom/dcérrou. Volím si ťa za svojho Otca a prehlasujem, že som Božím synom/dcérrou.

Zriekam sa ducha sirotstva, to znamená, že už sa nemusím o všetko postarať sám, ako keby som otca nemal.

Nebeský Otec, zverujem svoj život do tvojej starostlivosti. Už sa nemusím báť, či všetko zvládnem, lebo na to nie som sám. Mám Teba, Otca, ktorý sa postará.

Tvoja otcovská láska vyháňa moje strachy z budúcnosti, z toho či zvládnem svoj život, či zvládnem svoje poslanie otca, mamy, syna, dcéry, študenta, zamestnanca, kňaza, rehoľnej sestry, lebo už sa nemusím snažiť, ako keby som bol na to sám. Už nie som sirota a otrok, ale som syn/dcéra, ktorý má Otca a ktorý všetko doplní.

Otec vylievaj teraz svoju lásku na nás. Daj nám prežiť, že sme tebou milovaní.

Drahí bratia a sestry, ak uveríte teraz, že ste synovia a dcéry, tak skrze túto vieru sa otvárajú vaše srdcia, aby ste mohli túto Božiu lásku prežiť. Prehlasuj: **Som synom a dcérrou, už nie som sirota a otrok.** Vžívaj meno **Otec, Abba**, vžívaj, dokiaľ nebudeš prežívať, že Boh je tvoj Otec, šepkaj jeho meno.

Pieseň

Záver adorácie: na úmysel Svätého Otca, *Tantum ergo*, eucharistické požehnanie